

8. 6. 2025–15. 6. 2025 * LV * 2315

Župnijski list stolne župnije

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

BINKOŠTI

Razlika med skupnostjo in občestvom je v tem, da skupnost povezuje ljudi podobne dejavnosti, nazorov ali interesov, medtem ko občestvo povezuje osebnost. Cerkev je to postala prav na binkošti. Do tu so se učenci brusili in likali ob Jezusu, pa tudi med seboj, poslušali so njegov nauk, ga poskušali razumevati, se tudi že vadili v oznanjevanju. Do tu so bili skupnost, občestvo so postali v dvorani zadnje večerje, ko so sredi viharja prejeli Jezusovega Svetega Duha. Ob tem so drugi opazili zlasti dvoje zunanjih znamenj: nekašne plamene nad vsakim in govorjenje v tujih jezikih. Polne edinosti znotraj Cerkve tudi poslej ne bo; prihajali si bodo navzkriž ob izzivih, ki jih bo prineslo življenje, toda edinost duha bodo vedno iskali, ker jim je Jezus že prej povedal, da brez truda za edinost ne bodo imeli blagoslova v svojem poslanstvu. Še več. Tisti njegov: »Ljubite se med seboj, kakor sem vas jaz ljubil,« bo večno zrcalo, koliko smo Jezusovi učenci. Ob tem se bo v večnosti tehtalo, kolikšno

težo ima naša beseda in kolikšen potok žive vode lahko teče iz našega srca. Edinost, ki jo ustvarja Božji Duh, je zelo drugačna od one, ki jo poraja človeška potreba ali ideja. Stari Babilon je bil spomin na edinost po človeški zamisli: en jezik, velik stolp pa znamenje ene države, enega naroda. Ker niso pili iz istega duhovnega izvira, so kmalu govorili vsak po svoje, razumeli vsak po svoje, se sprli in razšli. Ne taka ne drugačna oblast jih ni mogla obdržati skupaj. Saj ni mogoče reči, ali so apostoli govorili v tujih jezikih ali so jih poslušalci razumeli vsak v svojem. Edinost v tem dvojem: je vsekakor bila vsaj pri tistih, ki so poslušali s srcem in krst z vero sprejeli. Oznanjevanje je bilo iz prepričanja, kajti videli, doživeli so vse to, bili so ne le glasniki, ampak pričevalci. Tudi poslušanje je moralo biti brez predsodkov, le želja spoznati resnico. In resnica se je razsejala, Cerkev zaživela. »Pridi, Sveti Duh, napolniju naša srca!«

Anton Slabe

ROMARJI UPANJA – iz katehez pokojnega papeža Frančiška o upanju

PETNAJSTA KATEHEZA:

Naše upanje ni pojem, temveč je Oseba

»Končno pa, bodite vsi složni, sočutni, bratoljubni, usmiljeni in ponižni. Ne vračajte hudega za húdo ali sramotenja za sramotenje, nasprotno, blagoslovajte, ker ste bili v to poklicani, da boste tako deležni blagoslova. A tudi če bi trpeli zaradi pravičnosti, blagor vam! Gospoda Kristusa slavite v svojih srcih, vedno pripravljeni na odgovor vsakemu, ki vas sprašuje za razlog upanja, ki je v vas« (Pt 3,8-9.14-15).

Odlomek iz Prvega pisma apostola Petra nam prinaša veliko tolažbo in mir za zagotovilo, da je Gospod vedno ob nas in nas nikoli ne zapusti, zlasti v najtežjih trenutkih našega življenja. V čem je skrivnost tega pisma?

Najprej v tem, da ima to besedilo svoj izvor neposredno v veliki noči in nam pomaga razumeti luč in veselje, ki izvirata iz Kristusove smrti in vstajenja. Kristus je resnično vstal, je živ in prebiva v vsakem od nas. Zato nas sveti Peter na vso moč poziva, naj ga častimo v svojih srcih, kjer nas neprestano prenavlja in napolnjuje s svojo ljubeznijo in polnostjo Svetega Duha. To je tudi razlog, zakaj nam apostol pravi, naj »povemo za razlog upanja, ki je v nas«. Naše upanje tako ni nek pojem ali čustvo, pač pa oseba, vstali Jezus Kristus, ki ga prepoznavamo živega in navzočega v nas in naših bratih.

Zato nam tega upanja ni treba utemeljevati na teoretični ravni, z besedami, ampak predvsem s pričevanjem življenja znotraj in zunaj krščanske skupnosti. Če je Kristus živ in prebiva v nas, v naših srcih, potem moramo dopustiti, da postane viden in deluje v nas. To pomeni, da mora Gospod Jezus vedno bolj postajati naš življenjski vzor in da moramo delati to, kar je počel On. Upanje, ki prebiva v nas, ne sme ostati skrito v naših srcih, temveč se mora širiti navzven, v obliki bla-

gosti, spoštovanja in dobrohotnosti do bližnjega ter odpuščanja tistim, ki nam delajo hudo. Človek, ki nima upanja, ne more odpustiti in ne more prejeti ali dati tolažbe odpuščanja.

Zato sveti Peter pravi, da je »boljše namreč, da trpite, če že hoče Božja volja, ko delate dobro, kakor zato, da bi delali hudo«. S tem ne misli, da je dobro trpeti, ampak da smo, kadar trpimo zaradi dobrega, v občestvu z Gospodom, ki je sprejel trpljenje in križ za naše odrešenje. Ko v življenju sprejmemo trpljenje zaradi dobrega, je kakor da bi okoli sebe sejali semena vstajenja in življenja in bi v temi zasijala velikonočna luč. Zato nas apostol spodbuja, naj vedno odgovarjamo z blagoslavljanjem, ki je velik dar, ki smo ga prejeli, da ga lahko delimo s svojimi brati. Je oznanilo

neizmerne Božje ljubezni, ljubezni, ki nikoli ne mine in ki je pravi temelj našega upanja.

Tako lahko tudi razumemo, zakaj apostol Peter pravi »blagor vam«, kadar moramo trpeti zaradi pravičnosti. Ne samo iz moralnega ali

asketskega razloga, temveč zato, ker vsakokrat, ko na zlo ne odgovorimo s hudim, ampak z odpuščanjem in blagoslavljanjem, zasijemo kot živo in žareče znamenje upanja ter tako postanemo orodje tolažbe in miru v skladu z Božjim srcem.

BESEDE NAŠIH PASTIRJEV

Papež Leon XIV. pri katezezi, 28. maja:

Življenje je sestavljeno iz srečanj, kjer se pokažemo takšne, kakršni smo. Ko se najdemo pred drugim, pred njegovo krhkostjo in šibkostjo, se moramo odločiti, kaj bomo storili: zanj poskrbeli ali pa se pretvarjali, kot da ni nič. Sočutje je vprašanje človečnosti. Preden postanemo verniki, smo poklicani biti ljudje.

Hitenje, ki je tako prisotno v naših življenjih, nam velikokrat preprečuje, da bi čutili sočutje. Tisti, ki mislijo, da

mora imeti njihovo potovanje prednost, se niso pripravljene ustaviti za drugega.

Sočutje se izraža s konkretnimi dejanji. Če hočeš komu pomagati, ne moreš misliti na to, kako bi ostal na razdalji, temveč se moreš vmešati, se umazati, morda okužiti in zanj prevzeti odgovornost. Kajti zares pomagamo, če smo pripravljene čutiti težo bolečine drugega človeka.

Nadškof msgr. Stanislav Zore na vnebohod, 29. maja:

Bog ni prostorsko omejen, je povsod, to je ena izmed prvih stvari, ki smo se jih naučili. Zato ne more biti ne nad nami ali pod nami, ampak smo mi v njem, seveda na zelo drugačen način, kakor pa je k njemu odšel Gospod Jezus. Jezus je v vnebohodu šel v Očetovo bližino, se je vrnil v Očetovo hišo. Kje je ta Očetova hiša? Ta ni samo ves svet, ampak je vse, kar obstaja. Jezus se je vrnil k Očetu zato, da bo izpolnil obljubo, da bomo mi deležni Svetega Duha, Zagovornika, Tolažnika, ki nas bo učil in spomnil vsega, kar je Jezus sam povedal.

Ta trenutek hkrati predstavlja neka kšno skušnjava za kristjane in za Cerkve vseh časov. »Obstali so in strmeli v nebo.« Včasih tudi mi obstanemo in strmimo v nebo in pozabimo, da je Jezus rekel: »Pojdite po vsem svetu, oznani-

te evangelij vsemu stvarstvu, vse narode naredite za moje učence.« Ne moreš spolnjevati njegovega naročila, izpolniti njegovega poslanstva, če stojiš in strmiš. Treba se je podati v to Božjo hišo, ki je ves svet, in začeti vsem ljudem prinašati evangelij.

Druga skušnjava pa je umikanje v neko odmaknjeno pobožnost, v neko oddaljeno poduhovljenost, v kateri nam je lepo in se dobro počutimo. Ampak kje so tu ljudje, kje so tisti, ki jim moramo oznanjati, h katerim moramo priti in jim spregovoriti o Jezusu, o njegovi Božji ljubezni, o Očetu in njegovi zavzetosti za ljudi? Zato naj praznik Gospodovega vnebohoda ponovno vsakega od nas prebudi, da bo razmislil, h komu je poslan, kako je poslan in ali to poslanstvo tudi uresničuje, izpolnjuje.

DOGODKI PRED NAMI

- **V nedeljo, 8. 6.,** na binkošti, bo ob 9.00 slovesna nadškofova sveta maša. Lepo vabljeni!
- **V petek, 13. 6.,** bo ob 16.00 sveta maša za starejše, osamljene in bolnike. Med mašo bodo lahko prejeli bolniško maziljenje, po maši pa bo srečanje za vse. Lepo vabljeni!

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 8. 6.: BINKOŠTI**
- **Ponedeljek, 9. 6.:** Marija, Mati Cerkve, binkoštni ponedeljek
- **Torek, 10. 6.:** sv. Bogumil Poljski, škof
- **Sreda, 11. 6.:** sv. Barnaba, apostol
- **Četrtek, 12. 6.:** sv. Eskil, mučenec
- **Petek, 13. 6.:** sv. Anton Padovanski, redovnik, cerkveni učitelj
- **Sobota, 14. 6.:** sv. Valerij in Rufin, mučenca
- **Nedelja, 15. 6.: NEDELJA SVETE TROJICE**

SVETE MAŠE V MESECU JULIJU IN AVGUSTU NE BO SVETIH MAŠ:

ob 10.30: med delavniki
ob 12.30: ob nedeljah

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH IN PRVIH

PETKIH: tudi ob 16.00

NEKATERI CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE:

6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

Vsak dan 8.30 in 18.00: rožni venec

Nedelja 15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

Prvi četrtek

Po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

Prvi petek 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim, 15.00: ura Božjega usmiljenja

Prva sobota 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

Mobilna aplikacija
Stolnica

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<https://zupnija-lj-stolnica.rkc.si>

Informacije dobite tudi na spletnem
naslovu: <http://stolnica.com>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
[@stolnica](https://www.facebook.com/stolnica)

